MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 18 kwietnia 2013 r.

DRP-VIII-02100-3-261-IS/12

Pan
Jan Vincent-Rostowski
Wicepremier
Minister Finansów

Szanowny Panie Premierze

Dziękując za przekazane w piśmie z dnia 25 marca 2013 r. znak: FS4/0310/115/WET/13/RWPD-6150 uwagi do *projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw*, jednocześnie uprzejmie wyjaśniam:

I. Uwagi do projektu założeń

Ad. 1

Minister właściwy do spraw pracy corocznie będzie określać zakres badań i analiz, jakie prowadzone będą przez wszystkie wojewódzkie urzędy pracy. Działania badawczo-analityczne w części zlecanej przez ministra właściwego do spraw pracy wszystkim wojewódzkim urzędom pracy będą prowadzone w oparciu o wspólnie wypracowaną jednolitą metodologię, co nie wyklucza możliwości podejmowania przez poszczególne wojewódzkie urzędy pracy badań i analiz problemów specyficznych dla danego regionu, dzięki czemu możliwe będzie bieżące monitorowanie zjawisk nagłych, pojawiających się na konkretnych rynkach pracy. Nadmienić należy, że obecnie obserwatoria prowadzą czasami podobne badania w oparciu o różne metodologie, co uniemożliwia porównywanie wyników

uzyskanych badań, a zatem proponowane zmiany mają na celu ujednolicenie metodologii prowadzonych badań kluczowych z punktu widzenia rynku pracy.

Celem analizy będzie dostarczanie informacji oraz identyfikacja problemów i na tej podstawie możliwe będzie organizowanie nowych działań. Środki na realizację badań i ewentualnie innych zadań wskazanych przez ministra właściwego do spraw pracy (np. szkolenia kadry publicznych służb zatrudnienia) będą określane corocznie w planie finansowym Funduszu Pracy.

Wysokość kwot na finansowanie zadań i ich zakres będzie określany w umowach zwieranych corocznie pomiędzy samorządem województwa a ministrem właściwym do spraw pracy.

Ad. 2

Uwaga nie została uwzględniona, gdyż proponowane rozwiązanie polegające na powierzeniu ministrowi właściwemu do spraw pracy określenia algorytmu, według którego będą ustalane kwoty środków wydatkowanych w roku budżetowym na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej oraz innych fakultatywnych zadań w województwie, pozwoli na stosowanie mniej złożonej procedury określenia zagadnień uregulowanych aktualnie w rozporządzaniu Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2009 r. w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie (Dz. U. Nr 123, poz. 1019, z późn. zm.) w zakresie algorytmu podziału środków Funduszu Pracy. Skróci to również procedurę związaną z wprowadzaniem zmian w ww. rozporządzeniu, co jest bardzo istotne z uwagi na specyfikę tego rozporządzenia, w którym dokonywane zmiany powinny wchodzić w życie w terminach umożliwiających realizację zadań na podstawie projektu ustawy budżetowej oraz ustawy budżetowej. Procedura uzgodnień z pozostałymi resortami przewidziana dla rozporządzenia ministra w pełni wyczerpuje potrzeby zainteresowania społecznego oraz gwarantuje Ministrowi Finansów nadzór nad wysokością środków corocznie przeznaczanych na aktywizację bezrobotnych. Minister właściwy do spraw pracy jest dysponentem Funduszu Pracy, w związku z tym powinien mieć większe kompetencje w zakresie dysponowania środkami Funduszu. Argument dużego zainteresowania społecznego oraz wysokość środków przeznaczonych na aktywizację bezrobotnych nie przeszkadza w powierzeniu ministrowi właściwemu do spraw pracy możliwości wydawania rozporządzeń w zakresie podziału tych środków w ramach algorytmu.

Ad. 3 i ad. 4

Uwaga nie została uwzględniona, gdyż zarówno w projekcie założeń, jak i w projekcie ustawy pozostawione powinny być postanowienia ogólne. Takie rozwiązanie funkcjonuje w aktualnych przepisach. Projektowany algorytm będzie przedstawiony do opinii Ministra Finansów na etapie prac nad projektem rozporządzenia w sprawie algorytmu ustalania środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie. Na aktualnym etapie prac mogę poinformować, że nowy algorytm będzie opierał się na 2 głównych czynnikach – poziomie bezrobocia (liczbie osób bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy danego województwa oraz stopie bezrobocia) i efektywności działań urzędów pracy na rzecz zatrudnienia.

Efektywność w rozporządzeniu w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie odnosić się będzie do skuteczności działań edukacyjnych, zatrudnienia subsydiowanego i niesubsydiowanego. Uzyskiwane efekty w danym województwie porównywane będą do efektów uzyskiwanych w skali kraju.

Określenie w ustawie sztywnych definicji uniemożliwi elastyczne dostosowanie, odpowiedniej do sytuacji na rynku pracy, statystyki publicznej oraz metodologii liczenia efektywności. Efektywność zatrudnieniowa i kosztowa analizowane są na bieżąco. Metodologia oraz dane uzyskiwane ze statystyki publicznej są publikowane na stronie internetowej publicznych służb zatrudnienia (PSZ) i Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej (MPiPS). Planuje się, że MPiPS opracowywać będzie wyniki uzyskiwanej efektywności zatrudnieniowej i efektywności kosztowej prowadzonej w jednolitej metodologii i będzie je publikować corocznie na stronie internetowej ministra właściwego do spraw pracy. Szczegółowe definicje zostaną opracowane poza ustawą.

Ponadto, opracowane zostanie również pozaustawowe narzędzie rankingowania urzędów pracy. Wyniki tego rankingowania będą miały wpływ na dostęp urzędów do dodatkowych środków Funduszu Pracy.

Ad. 5

Uprzejmie wyjaśniam, że angażowanie środków Funduszu Pracy w realizację projektów aktywizacji bezrobotnych ze środków unijnych ma miejsce w obecnej perspektywie i takie projekty konkursowe obecnie są również realizowane, np. w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013. Angażowanie środków Funduszu Pracy następuje zawsze w ramach przyznanych danemu urzędowi pracy limitów określanych corocznie na podstawie algorytmu wynikającego z rozporządzenia w sprawie algorytmu

ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie. Realizacja projektów konkursowych nie zwiększa zapotrzebowania na dodatkowe środki Funduszu Pracy, lecz wiąże się z powstawaniem szeregu pytań dotyczących podstaw prawnych obsługi uczestników projektów i statusu bezrobotnych obejmowanych takimi projektami.

W związku z powyższym, zaproponowano rozwiązanie tego problemu poprzez wprowadzenie do projektu założeń zapisów wprowadzających jednakowe traktowanie wszystkich bezrobotnych obejmowanych projektami z dofinansowaniem (refundacją) ze środków unijnych, poprzez wprowadzenie wymogu realizowania wyłącznie działań zgodnych z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) i wydanych na jej podstawie rozporządzeń.

Określenie/oszacowanie środków, które mają być pozyskane z budżetu Unii Europejskiej na ten cel nie jest możliwe z dwóch powodów:

- nie jest jeszcze znana kwotowa alokacja Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) na poszczególne programy operacyjne (na poziomie centralnym Krajowy Program Operacyjny wstępnie nazwany *Program Operacyjny Wiedza, Edukacja Rozwój*) oraz 16 regionalnych programów operacyjnych w okresie programowania 2014-2020. Ministerstwo Rozwoju Regionalnego szacunkowo określa, że 25% budżetu EFS będzie alokowane na poziomie centralnym (program krajowy), a 75% będzie adresowane do regionów, przy czym konkretne kwoty zostaną określone po opracowaniu i zatwierdzeniu programów operacyjnych oraz zawarciu kontraktów terytorialnych;
- ubieganie się o dofinansowanie projektów konkursowych ze środków europejskich (pozyskiwanie dodatkowych środków z elementami prefinansowania lub współfinansowania z Funduszu Pracy w ramach przyznanego algorytmu) jest indywidualną decyzją urzędów pracy, pośrednio także cechą ich aktywności w kierunku zwiększania puli środków na aktywizację bezrobotnych w ramach działań projektowych zgodnych z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia (...) i wydanych na jej podstawie rozporządzeń. Ministerstwo Rozwoju Regionalnego może przygotować dane o zaangażowaniu urzędów pracy (powiatowych i wojewódzkich) w realizację projektów konkursowych na bazie Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013, jednakże biorąc pod uwagę, że w nowym okresie programowania 2014-2020 struktura wdrażana EFS i struktura programów operacyjnych, a także ich cele i priorytety będą inne niż

w obecnym okresie programowania, takie dane będą mało użyteczne do szacowania ewentualnego zaangażowania urzędów pracy w realizację projektów konkursowych i tym samym prób oszacowania wysokości środków, które w ramach przyznanego budżetu środków UE mogą być na ten cel przeznaczone.

Ad. 6

Włączenie do składu Rady Rynku Pracy przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych powinno przyczynić się do uświadamiania roli finansów w realizacji polityki rynku pracy. Pozwoli również na bezpośrednią komunikację między resortami pracy i finansów oraz partnerami społecznymi w kwestiach finansowania aktywizacji bezrobotnych.

Ad. 7

Uwzględniając zgłoszone w trakcie uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych uwagi, w tym dotyczące możliwości finansowych gminy dot. finansowania prac społecznie użytecznych informuję, iż przyjęte zostało założenie, że wprowadzane rozwiązanie zawsze będzie miało charakter fakultatywny, a jego realizacja będzie możliwa na skutek zgodnej woli obu instytucji, tj. urzędu pracy i ośrodka pomocy społecznej potwierdzonej w zawartym między nimi porozumieniu.

Dodatkowo informuję, iż organizacja prac społecznie użytecznych i ich finansowanie nie jest nowym zadaniem, które zostaje nałożone na gminę.

Ad. 8

Mając na względzie liczne uwagi dotyczące projektowanego instrumentu rynku pracy w postaci poręczeń udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) w ramach środków Funduszu Pracy oraz w związku z uzyskaną informacją odnośnie możliwości udzielania przez BGK poręczeń lub gwarancji w ramach programów rządowych, informuję, że została podjęta decyzja o wycofaniu z projektu założeń zapisów w zakresie poręczeń udzielanych przez BGK w ramach środków Funduszu Pracy.

Ad. 9

Akapit pierwszy

Uwaga została uwzględniona i odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w projekcie złożeń. Jednocześnie wyjaśniam, iż odniesienie do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę miało dotyczyć poziomu dofinansowania z Funduszu Pracy wynagrodzenia wypłacanego

pracownikowi powyżej 50. roku życia, a nie wprowadzać ograniczenie w kwestii wysokości wynagrodzenia, jakie ten pracownik może otrzymać.

Akapit drugi

Uwaga nie została uwzględniona, gdyż odniesienie do minimalnego wynagrodzenia za pracę/części tego minimalnego wynagrodzenia wskazuje jedynie górną granicę refundacji, a w umowie zawartej z konkretnym podmiotem starosta będzie określał konkretną kwotę wsparcia.

Ad. 10

Uwaga została uwzględniona i odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w projekcie założeń. Jednocześnie uprzejmie wyjaśniam, że planuje się, iż Krajowy Fundusz Szkoleniowy (KFS) będzie rachunkiem celowym utworzonym w ramach Funduszu Pracy.

Ponadto uprzejmie wyjaśniam, że istniejąca obecnie możliwość refundacji pracodawcom kosztów szkoleń pracowników jest wykorzystywana w nikłym stopniu, ponieważ urzędy pracy przeznaczają środki na aktywizację w pierwszej kolejności na wsparcie osób bezrobotnych. Wydzielenie środków w postaci KFS przyczyni się do zarezerwowania środków przeznaczonych tylko i wyłącznie na podnoszenie kwalifikacji osób pracujących.

Zainteresowanie pracodawców wykorzystaniem środków Funduszu Pracy na szkolenia pracowników powinno być większe niż przy obecnych zapisach art. 69 ustawy o promocji zatrudnienia (...), gdyż:

1) urzędy pracy będą wprost motywowane do podjęcia współpracy z pracodawcami celem rozdysponowania określonej puli środków Funduszu Pracy na szkolenia pracowników (potrzeby szkoleniowe pracodawców jako adresatów wsparcia nie będą konkurowały z potrzebami szkoleniowymi bezrobotnych);
2) zmniejszą się bariery biurokratyczne związane z pozyskaniem środków na szkolenia (biurokracja to najczęściej wymieniana przez pracodawców bariera blokująca korzystanie z instrumentu), ponieważ rezygnuje się z wymogu tworzenia przez pracodawcę zakładowego funduszu szkoleniowego i dokumentowania jego istnienia,
3) zwiększy się wiedza pracodawców na temat możliwości wsparcia (brak informacji był bardzo często podnoszoną przez pracodawców barierą), ponieważ część środków KFS będzie przeznaczana na promocję instrumentu, obowiązek promocji przez urzędy pracy będzie zapisany ustawowo, a – co nie mniej ważne – znana będzie pula środków

do dyspozycji pracodawców (określana algorytmem) i kryteria ich przyznawania (ustalane także z udziałem pracodawców),

4) pozyska się organizacje pracodawców jako sojusznika promującego inwestycje w kształcenie ustawiczne pracowników, ponieważ uwzględnione zostaną zgłaszane od lat przez pracodawców postulaty, aby zapewnić im większy wpływ na wydatkowanie środków Funduszu Pracy na szkolenia pracowników. Wpływ ten będzie możliwy dzięki m.in. utworzeniu Rady Rynku Pracy i nadaniu jej uprawnień do wyznaczania priorytetów (na poziomie kraju i regionu) oraz ustalania kierunków wykorzystania rezerwy KFS na szczeblu centralnym.

Ad. 11

Uwaga została uwzględniona i odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w projekcie założeń.

Ad. 12

Uwaga została częściowo uwzględniona. Obsługa KFS nie wymaga wzmocnienia obsady kadrowej w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy, gdyż do tych urzędów środki Funduszu Pracy na KFS będą przekazywane algorytmem (uwzględni on liczbę zatrudnionych w powiecie, a nie bezrobocie), przy czym zasady i procedury obiegu środków w wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy pozostaną takie jak obecnie, tylko jedna pula środków będzie przeznaczana na aktywizację bezrobotnych, druga na zapobieganie bezrobociu (szkolenia pracowników).

Działania związane z obsługą KFS nie będą dla wojewódzkich urzędów pracy zadaniem nowym. Raczej będą doprecyzowaniem zadań, które są określone w art. 8 ustawy o promocji zatrudnienia (...), związanych z koordynowaniem regionalnej polityki rynku pracy i rozwoju zasobów ludzkich, podziałem posiadanych środków Funduszu Pracy i współdziałaniem z partnerami społecznymi. Instrument KFS przede wszystkim ułatwi praktyczne prowadzenie dialogu społecznego w zakresie polityki zatrudnienia i kształcenia ustawicznego – na forum Rady Rynku Pracy. Tym niemniej obsługa KFS wymagać będzie podjęcia czynności dotychczas niewykonywanych na szczeblu wojewódzkich urzędów pracy, a związanych z koordynacją planowania i dystrybucji środków Funduszu Pracy w części obejmującej KFS. W związku z tym proponuje się uzupełnienie w projekcie założeń zapisu dotyczącego umowy między ministrem pracy a samorządem województwa o możliwość

dofinansowania ze środków Funduszu Pracy kosztów obsługi Krajowego Funduszu Szkoleniowego.

W przypadku powiatowych urzędów pracy nie będzie to zadanie dodatkowe, ponieważ obsługa KFS zastąpi działania związane z obsługą istniejącego obecnie instrumentu wsparcia dla pracodawców zapisanego w art. 69 ustawy o promocji zatrudnienia (...). Należy zauważyć, że obciążenie pracą przy obsłudze środków KFS może być mniejsze niż przy obecnym rozwiązaniu, gdyż nie będzie potrzebne analizowanie posiadania przez pracodawców kont zakładowego funduszu szkoleniowego. Jednak wsparcie pracodawców – w związku z przyznaniem na nie „znaczonych" środków – nie będzie podejmowane incydentalnie. W związku z tym do ustawy wprowadzony zostanie przepis umożliwiający wypłacanie dodatków do wynagrodzeń pracownikom obsługującym KFS, tak jak pracownikom kluczowym. Wszelkie decyzje, co do przydziału zadań związanych z obsługą KFS, pozostawione będą dyrektorom powiatowych urzędów pracy.

Na poziomie centralnym niezbędne jest wzmocnienie kadrowe w związku z dodatkowymi pracami, jakie trzeba będzie podjąć po wprowadzeniu nowego rozwiązania systemowego, m.in. aby zapewnić wsparcie dla wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy. Zakres tych dodatkowych prac jest znaczny i obejmuje:

1) przygotowanie i dystrybucję materiałów informacyjno – promocyjnych;
2) dopracowanie prawno-organizacyjne i uruchomienie w praktyce nowej formuły współpracy z partnerami społecznymi (wdrożenie kompetencji decyzyjnych Rady Rynku Pracy w zakresie ustalania priorytetowych kryteriów dystrybucji środków KFS oraz wykorzystania środków z rezerwy KFS);
3) przygotowanie procedur postępowania i narzędzi ułatwiających wdrażanie instrumentu (np. zalecenia dotyczące sporządzania zapotrzebowania na środki KFS przez urzędy pracy, wzory wniosków składanych przez pracodawców, określenie metod postępowania przy ocenie wniosków, określanie procedur i narzędzi sprawozdawczości rzeczowo-finansowej);
4) bieżące śledzenie wdrażania instrumentu, rozwiązywanie zgłaszanych problemów z nowego obszaru i udzielanie wyjaśnień (na piśmie/telefonicznych);
5) zaprojektowanie nowego zakresu sprawozdawczości statystycznej, a następnie gromadzenie i analizowanie danych statystycznych,
6) zaprojektowanie metod oceny efektywności nowego instrumentu i przeprowadzanie ewaluacji.

Proponuję, aby te dodatkowe zadania były wykonywane przy wsparciu dodatkowych trzech etatów, a nie jak zakładano początkowo, pięciu.

Ad. 13

Uwaga została uwzględniona i odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w projekcie założeń.

Zaproponowana zmiana sposobu naliczania stypendium będzie polegała na naliczaniu stypendium dla uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych analogicznie jak dla stażysty, ponieważ uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych wykonuje prace powierzone przez pracodawcę tak jak stażysta (zobowiązany jest tylko część czasu – do 20% – poświęcić na opanowanie teorii pod kierunkiem pracodawcy lub w instytucji szkoleniowej).

Zaproponowana zmiana nie wiąże się z koniecznością wypłaty pełnego stypendium za niepełny miesiąc uczestnictwa w programie przygotowania zawodowego dorosłych. W sytuacji, gdy program przygotowania zawodowego dorosłych nie będzie realizowany przez cały miesiąc lub gdy uczestnik będzie nieobecny, stypendium będzie naliczane analogicznie jak stypendium stażowe za niepełny miesiąc. Rozwiązanie takie jest dużo prostsze niż dotychczasowy sposób naliczania stypendium.

Ad. 14

Zasiłek dla bezrobotnych, zgodnie z aktualnym brzmieniem projektu założeń uwzględniającym uwagi zgłoszone m.in. na posiedzenie Zespołu do spraw Ochrony Zdrowia i Polityki Społecznej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego przysługiwać będzie od dnia rejestracji. Zmiana ta podyktowana jest m.in. faktem, że bezrobotni bez prawa do zasiłku są inaczej traktowani w odniesieniu do kwestii ubezpieczenia zdrowotnego – obecnie wymaga to dokonywania po 7 dniach od dnia rejestracji ponownego zgłoszenia przez powiatowy urząd pracy i zmianę wysokości podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, co jest czynnością pracochłonną. Za taką zmianą opowiedziała się również Rada Forum Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy.

Należy też zwrócić uwagę, iż proponowana zmiana nie wpłynie na okres zasiłkowy, który pozostanie bez zmiany (ulegnie on jedynie przesunięciu „do przodu"). Zmiana ta, podobnie jak zamiana okresu przysługiwania prawa do zasiłku dla bezrobotnych wyrażonego w miesiącach na okres wyrażony w dniach, nie powoduje zwiększenia wydatków Funduszu Pracy na zasiłki dla bezrobotnych.

Natomiast zmiana polegająca na wskazaniu, że okres prowadzenia pozarolniczej działalności przez osoby w wieku powyżej 55 lat – kobiety i 60 lat – mężczyźni, za który to okres osoby te nie miały obowiązku odprowadzania składek na Fundusz Pracy, będzie zaliczany do okresu uprawniającego do nabycia prawa do zasiłku (art. 71 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o promocji zatrudnienia (...)) również nie spowoduje wzrostu wydatków na zasiłki dla bezrobotnych, gdyż stanowi to jedynie literalne potwierdzenie prezentowanej przez resort pracy wykładni i ma na celu wyjaśnienie wątpliwości interpretacyjnych zgłaszanych przez urzędy pracy.

Pewien wzrost wydatków na zasiłki dla bezrobotnych może spowodować dodanie do okresu uprawniającego do zasiłku:

– okresu świadczenia usług na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235)

– okresu pobierania renty rodzinnej w sytuacji, gdy osoba uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy i jednocześnie spełniająca warunki do uzyskania renty rodzinnej, dokona wyboru renty rodzinnej (np. gdy jej wysokość jest wyższa). W takiej sytuacji przestaje ona pobierać rentę z tytułu niezdolności do pracy, a pobiera rentę rodzinną.

Natomiast dodanie możliwości nabywania prawa do dłuższego zasiłku (12 miesięcy) przez osoby samotnie wychowujące dzieci ma na celu zapewnienia równego traktowania osób samotnie wychowujących dzieci i osób wychowujących dzieci w rodzinie. Należy zaważyć, że proponowana zmiana jest wynikiem m.in. uwag Rzecznika Praw Obywatelskich. W mojej opinii jest ona zasadna. Zmiana ta może spowodować wzrost wydatków na zasiłki dla bezrobotnych.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że przedstawione wyżej zmiany spowodują poniżej przedstawione skutki finansowe i w tym zakresie załącznik do testu regulacyjnego zostanie uzupełniony.

Koszt wydłużenia zasiłku o 6 miesięcy dla bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej 1 dziecko do 15. r. ż.	60,8 mln zł
Koszt zasiłków w związku z dodaniem okresu świadczenia usług na podstawie umowy uaktywniającej	1,9 mln zł
Wzrost wydatków na zasiłki w związku z dodaniem okresu pobierania renty rodzinnej (osoba dostałaby zasiłek z tytułu renty z powodu niezdolności do pracy)	0 zł

średnia liczba bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej 1 dziecko do 15. r. ż. z prawem do zasiłku w 2012 r.	16 250
zasiłek podstawowy w zł w okresie kolejnych miesięcy posiadania prawa do zasiłku	623,60
koszt wydłużenia zasiłku o 6 miesięcy dla bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej 1 dziecko do 15 r. ż	60 801 000

średnia liczba bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej 1 dziecko do 18. r. ż. z prawem do zasiłku w 2012 r. *19 500*

średnia liczba bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej 1 dziecko do 15 r. ż. z prawem do zasiłku w 2012 r. *16 250*

liczba osób świadczących usługi na podstawie umowy uaktywniającej w końcu 2012 r.	9 100
z tego w powiatowym urzędzie pracy może zarejestrować się ok. 5%	455
zasiłek podstawowy w zł w okresie pierwszych 3 miesięcy posiadania prawa do zasiłku	794,20
zasiłek podstawowy w zł w okresie kolejnych 3 miesięcy posiadania prawa do zasiłku	623,60
koszt zasiłku dla ww. osób przy założeniu, że byłby wypłacany przez 6 miesięcy	1 935 297,00

Ad. 15

Uwaga została uwzględniona i odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w projekcie założeń.

Jednocześnie uprzejmie wyjaśniam, że audyt, o którym mowa w projekcie założeń nie będzie stanowił czynności rewizji finansowej, o której mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.). Audyt ten będzie przeprowadzany w urzędach pracy uzyskujących niezadowalające efekty w zakresie wydatkowania środków Funduszu Pracy na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu.

Ad. 16

Odnosząc się do uwagi o konieczności sprecyzowania zakresu zwolnienia przedmiotowego uprzejmie informuję, że nie została ona uwzględniona. Należy zwrócić uwagę, iż w przypadku elementów specyficznych, będących częścią programów specjalnych, ze względu na ich zindywidualizowany charakter, nie jest możliwe dokonanie ich enumeratywnego wyliczenia w kształcie oczekiwanym przez Ministra Finansów.

Przedstawiając powyższe należy wskazać, iż specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36a ustawy *o promocji zatrudnienia (...)*, oznaczają finansowanie z Funduszu Pracy racjonalnych wydatków, innych niż usługi i instrumenty rynku pracy, niezbędnych do realizacji działań dostosowanych do indywidualnych potrzeb uczestników programu specjalnego, adekwatnych do uwarunkowań lokalnego rynku pracy. Zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia z dnia 23 marca 2009 r. w sprawie programów specjalnych (Dz. U. Nr 50, poz. 401, z późn. zm.), specyficzne elementy wspierające zatrudnienie mogą obejmować w szczególności zakup środków trwałych, materiałów i usług niezbędnych w procesie aktywizacji zawodowej lub utrzymania miejsc pracy.

Mając na uwadze powyższe, jednocześnie zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie możliwości stworzenia przedmiotu zaniechania poboru podatku bez dookreślania „części składowych", o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36a ustawy o promocji zatrudnienia (...), ponoszonych na specyficzne elementy wspierające zatrudnienie.

Ad. 17

Uwaga nie została uwzględniona, gdyż uznaję za słuszne zaprezentowane w projekcie założeń stanowisko dotyczące zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym środków przyznawanych absolwentom centrów integracji społecznej i absolwentom klubów integracji społecznej. Jest to działanie naprawcze w stosunku do uchybień zaistniałych przy uchwalaniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. Nr 205, poz. 1211). Kwestie te powinny zostać uregulowane już wówczas w ww. ustawie, mając na uwadze fakt, że osobom tym przyznawane są środki na podjęcie działalności gospodarczej, które podlegają zwolnieniu z opodatkowania. Ponadto osoby te, ze względu na posiadany status społeczny (m.in. osoby bezdomne, wykluczone społecznie objęci przepisami ustawy o zatrudnieniu socjalnym), w sytuacji nie objęcia ich zwolnieniem podatkowym znajdą się w trudniejszej sytuacji niż bezrobotni korzystający z tego samego wsparcia. Do dnia wejścia w życie ww. ustawy, na mocy przepisów podatkowych ze zwolnienia podatkowego korzystali jedynie bezrobotni, gdyż stanowili oni jedyną grupę uprawnioną do ubiegania się o te środki. Przyjęcie Państwa uwagi spowodowałoby nierówne traktowanie osób w dostępie do korzystania z takiej samej wielkości pomocy. W tej sytuacji uwaga jest nieuzasadniona ze społecznego punktu widzenia.

Ad. 18

Zmiana jest wynikiem zgłaszanych do resortu pracy przez organy zatrudnienia problemów związanych z uzyskaniem danych będących w posiadaniu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a koniecznych organom zatrudnienia do realizacji ich ustawowych zadań. Zmiana ta umożliwi, np. ustalenie osób, które rejestrują się w urzędzie pracy jako bezrobotne pomimo istnienia przeszkód w nabyciu statusu bezrobotnego, np. wykonywania umowy zlecenia i podlegania z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym.

Dodatkowo, zmiana zapewni wojewódzkim urzędom pracy dostęp do danych zgromadzonych na koncie ubezpieczonego, w celu potwierdzenia na właściwym dokumencie europejskim okresów ubezpieczenia lub zatrudnienia, zaliczanych do zasiłku dla bezrobotnych w innym państwie członkowskim, w przypadku osób ubiegających się lub zamierzających ubiegać się o takie świadczenia w jednym z państw członkowskich UE, EOG lub Szwajcarii, a więc prawidłową realizację zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Skutki finansowe tych zmian zostały wykazane w załączniku do testu regulacyjnego (str. 15) – koszt 4,3 mln zł.

Ad. 19

Uwaga nie została uwzględniona. Umożliwienie nabywania prawa do świadczenia przedemerytalnego przez osoby współpracujące z osobą prowadzącą działalność gospodarczą na takich samych warunkach, jak osoby prowadzące tą działalność, jest wynikiem ustaleń dokonanych w tym zakresie z Rzecznikiem Praw Obywatelskich. W pismach adresowanych do Rzecznika Praw Obywatelskich wskazywano bowiem, iż przepis w aktualnym brzmieniu może być uznany za niezgodny z konstytucyjną zasadą równości.

Należy zauważyć, że fakt nasilenia działań zmierzających do aktywizacji osób starszych (50+ i 60+) w żadnym wypadku nie może być skutecznym uzasadnieniem dla zgłaszanych zastrzeżeń w zakresie niekonstytucyjności zapisu wyłączającego możliwość uzyskania świadczenia przedemerytalnego przez wskazaną kategorie osób, gdyż zarzut ten dotyczy nierównego traktowania osób prowadzących działalność gospodarczą oraz współpracujących przy prowadzeniu takiej działalności.

Skutki finansowe wprowadzanej zmiany będą bardzo niewielkie, aczkolwiek trudne do oszacowania, gdyż w grudniu 2011 r. wypłacane było jedno świadczenie przedemerytalne dla osób prowadzących działalność gospodarczą w wysokości 867,25 zł.

Ad. 20

Uwaga została uwzględniona odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w projekcie założeń. Jednocześnie uprzejmie wyjaśniam, że ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U z 2012 r. poz. 1112, z późn. zm.), w celu umożliwienia realizacji zasady optymalizacji (art. 2) wprowadza dużą elastyczność postępowania upadłościowego. W związku z tym dokonany w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości wybór sposobu prowadzenia postępowania nie jest czymś niezmiennym. W zależności od okoliczności sprawy, w toku właściwego postępowania upadłościowego możliwa jest zmiana orzeczenia o ogłoszeniu upadłości obejmującego likwidację majątku dłużnika na postępowanie z możliwością zawarcia układu, a także zmiana orzeczenia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postępowanie obejmujące likwidację majątku dłużnika.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.), niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi, gdy sąd upadłościowy, na podstawie przepisów ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze wyda jedno z wymienionych tam postanowień. Przywołany katalog ma charakter zamknięty. Obejmuje zmianę postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika. Nie obejmuje natomiast opcji zmiany sposobu prowadzenia upadłości z upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika na upadłość z możliwością zawarcia układu.

W uchwale z dnia 12 lipca 2006 r. sygn. akt II PZP 4/06 Sąd Najwyższy przyjął, że niewypłacalność, o której mowa w ustawie o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, powstaje zarówno w dacie wydania przez sąd pierwszego postanowienia o ogłoszeniu upadłości na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, niezależnie od tego czy jest to postanowienie o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu (art. 14 puin), postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku (art. 15 puin), jak i w dacie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu (art. 16 puin) lub w dacie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmujące likwidację majątku dłużnika (art. 17 puin).

Proponowana zmiana pozwoli na rozszerzenie przypadków niewypłacalności określonych w art. 3 ustawy o ochronie roszczeń (...) zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w cytowanej uchwale z dnia 12 lipca 2006 r. sygn. akt II PZP 4/06.

Ad. 21 – ad. 24

W związku z uwagą zgłoszoną przez Rządowe Centrum Legislacji z projektu założeń został usunięty załącznik do projektu.

II. Uwagi do testu regulacyjnego

Ad. 1

Uwaga została uwzględniona i odpowiednia zmiana zostanie wprowadzona w teście regulacyjnym.

Ad. 2

Uwaga nie została uwzględniona. Z analiz dotyczących kształcenia ustawicznego w Polsce, a także rozwiązań zagranicznych w tym obszarze wynika, iż potrzebne jest wydzielenie środków z Funduszu Pracy, które będą przeznaczone wyłącznie na szkolenia osób pracujących. Należy pamiętać, że udział w szkoleniach, szczególnie w odniesieniu do osób starszych, ma charakter prewencyjny: umożliwia aktualizowanie kompetencji przyczyniając się do pozostania w zatrudnieniu. Ponadto, ważne jest zaangażowanie partnerów społecznych w proces określania priorytetów wydatkowania KFS. Pracodawcy będą w ten sposób współodpowiedzialni za proces podnoszenia kwalifikacji osób pracujących. Pozwoli to również na wydatkowanie środków zgodnie z rzeczywistymi potrzebami rynku pracy. Nie do przecenienia będzie także promocja uczenia się przez całe życie, która będzie się wiązała z powstaniem KFS. Jest ona szczególnie istotna, ponieważ wiele osób nie jest zainteresowanych podnoszeniem swoich kwalifikacji, a Polska zajmuje jedno z ostatnich miejsc w UE w upowszechnieniu edukacji ustawicznej wśród dorosłych.

Nie jest możliwa realizacja nowych zadań przez Fundusz Pracy na dotychczasowych zasadach, bez powołania KFS, gdyż obecne rozwiązania są nieskuteczne. Właśnie wydzielenie KFS z Funduszu Pracy ma zniwelować dotychczasowe bariery zniechęcające pracodawców do korzystania ze wsparcia. Pozostawienie ogólnej puli środków na działania aktywizacyjne powoduje, że wsparcie pracodawców przez urzędy pracy jest incydentalne, stanowi margines w stosunku do działań na rzecz bezrobotnych.

Koszty obsługi administracyjnej KFS zostały skalkulowane z uwzględnieniem zasady racjonalnego wykorzystania środków publicznych oraz przy wykorzystaniu istniejących już zasobów ludzkich, rzeczowych i finansowych w instytucjach, które będą się KFS zajmować. Należy zauważyć, że np. koszty administracyjne we Francji związane z funkcjonowaniem 50 instytucji zarządzających funduszem szkoleniowym stanowią 10% środków tego funduszu, a jedna instytucja zarządzająca środkami dla branży metalowej zatrudnia 25 osób w centrali oraz 420 osób w strukturach regionalnych. Z kolei w Hiszpanii w branży budowlanej na koszty działania fundacji obsługującej branżowy fundusz szkoleniowy przedsiębiorstwa dobrowolnie przeznaczają 0,25% od funduszu wynagrodzeń. Zatem koszty administracyjne obsługi KFS w Polsce powinny być dużo większe niż zaproponowano. Większość krajów europejskich wprowadziła fundusze szkoleniowe jako rozwiązania wspierające kształcenie ustawiczne pracowników wyliczając, że koszty przywrócenia do pracy osób zwolnionych są znacznie wyższe niż koszty utworzenia i obsługi funduszy szkoleniowych, służących zapobieganiu bezrobociu.

Ad. 3

W związku z uwagą do punktu VI testu regulacyjnego (ad. VI, str. 3) i załącznika do ww. testu (pkt 3, str. 10), dotyczącą niewskazywania wielkości kosztu tworzenia nowej bazy ofert pracy podmiotów publicznych, uprzejmie informuję, że koszt tworzenia tej bazy szacowany jest na 3 – 4 mln zł, a informacja w tym zakresie zawarta jest w odpowiednich miejscach w ww. teście i załączniku.

Jednocześnie biorąc pod uwagę, że wielkości środków na finansowanie projektów w ramach nowej perspektywy finansowej na lata 2014 – 2020 są aktualnie przedmiotem prac resortów, w ocenie ministra właściwego do spraw pracy nie ma możliwości uszczegółowienia udziału środków unijnych w ramach ww. projektu.

III. Uwagi do załącznika do testu regulacyjnego

Ad. 1

Uwaga nie została uwzględniona. Fundusz Pracy od 2014 r. będzie finansował zadania bez zasilania środkami dodatkowymi z budżetu państwa w związku z wprowadzoną nowelizacją.

Niemniej jednak z uwagi na uszczuplenie budżetu państwa z tytułu przewidywanego zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych:

a) świadczeń otrzymywanych przez osoby uprawnione, jako specyficzne elementy wspierające zatrudnienie w ramach realizowanego programu specjalnego,

b) środków przyznawanych absolwentom centrów integracji społecznej i klubów integracji społecznej, na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy,

c) kosztów szkoleń i studiów kadr publicznych służb zatrudnienia, ochotniczych hufców pracy i członków rad zatrudnienia;

zmiana w przedmiotowym zakresie zostanie wprowadzona w załączniku do testu regulacyjnego.

Ad. 2

Uwaga nie została uwzględniona – w mojej opinii wprowadzone zwolnienie z obowiązku odprowadzania składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP) za zatrudnione osoby bezrobotne poniżej 30. roku życia nie narusza przepisu art. 112c pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.).

Podsumowanie skutków finansowych dla budżetu państwa oraz dla FP i FGŚP:

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
pozytywne in plus (w mln PLN)	**153,6**	**157,5**	**161,4**	**165,4**	**169,8**	**173,9**	**178,0**	**182,3**	**186,7**	**191,2**

W celu oszacowania wpływu nowo proponowanego działania mającego na celu zniesienie obowiązku odprowadzania składek na Fundusz Pracy i FGŚP przez okres 12 miesięcy za bezrobotnego skierowanego do pracy w wieku do 30 lat (U30), na rynek pracy oraz wysokość wpływów do budżetu państwa (składki na ubezpieczenia społeczne oraz podatek dochodowy), dokonano analizy przepływów na rynku pracy. Zbadano liczebności osób, które zmieniają status na rynku pracy, z bezrobocia do zatrudnienia. Analiza obejmowała okres ostatnich dwóch lat (interwały kwartalne). Z przyczyn metodologicznych[1] użyto w tym celu danych Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności za lata 2010-2012.

[1] Dane statystyki publicznej gromadzone przez powiatowe urzędy pracy nie uwzględniają kategorii osób w wieku U30.

Ad. 3

W nawiązaniu do wyjaśnień, przedstawionych w pkt I ad. 7, uprzejmie informuję, że uwaga została częściowo uwzględniona poprzez rezygnację z obligatoryjnego realizowania programu PAI. Należy zauważyć, iż realizacja przez samorządy powiatowe i gminne prac społecznie użytecznych stanowiących element programu PAI – nie jest nowym instrumentem rynku pracy. Źródłem finansowanie zadań realizowanych przez gminę w ramach programu, będzie budżet gminy.

W odniesieniu do treści omawianej uwagi warto także podkreślić, iż w związku z wprowadzeniem programu PAI, wojewódzkie urzędy pracy nie będą realizować żadnych dodatkowych zadań.

Ad. 4

Tiret pierwsze:

Uwaga została uwzględniona i odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w załączniku do testu regulacyjnego.

Tiret drugie

Uwaga nie została uwzględniona. Koszt pozapłacowy utrzymania stanowiska pracy, podana kwota jest równa średniemu kosztowi utrzymania stanowiska pracy w MPiPS.

Ad. 5

Uwaga została uwzględniona i odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w projekcie założeń – ranking jako działanie pozaustawowe zostanie usunięty z załącznika do testu regulacyjnego.

Ad. 6

Nie podzielam zdania, iż wymaga zmiany i dostosowania do przepisów o finansach publicznych wymaga przyjęte założenie, że realizacja programu PAI będzie mogła obejmować okres dłuższy niż rok budżetowy. Taką możliwość stwarza bowiem art. 109 ust. 10 ustawy o promocji zatrudnienia (...), zgodnie z którym organy zatrudnienia oraz ochotnicze hufce pracy mogą zawierać umowy, porozumienia i udzielać zleceń dotyczących realizacji programów rynku pracy finansowanych z Funduszu Pracy, powodujących powstawanie zobowiązań przechodzących na rok następny do wysokości 30% kwoty środków (limitów) ustalonych na dany rok kalendarzowy, a łącznie z zobowiązaniami wynikającymi

z realizacji projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej do wysokości określonej przez ministra właściwego do spraw pracy. Zobowiązania te obciążają kwotę (limit) środków Funduszu Pracy ustaloną na rok następny.

Warto także nadmienić, iż z przywołanego wyżej rozwiązania MPiPS korzysta od kilku lat w odniesieniu do programów specjalnych, realizowanych przy wsparciu środków rezerwy Funduszu Pracy.

Ad. 7

Uwaga została uwzględniona. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa na str. 10 załącznika do testu regulacyjnego, oznacza przeciętne wynagrodzenie w poprzednim kwartale, od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.).

Proponuję zatem uzupełnienie załącznika do testu regulacyjnego o zapis, zgodnie z którym przeciętne wynagrodzenie będzie stosowane w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia (...).

Odnosząc się do uwagi dotyczącej ppkt 2 załącznika do testu regulacyjnego wyjaśniam, że zakłada się, iż Fundusz Pracy od 2014 r. będzie finansował zadania bez zasilania środkami dodatkowymi z budżetu państwa w związku z wprowadzoną nowelizacją. Wydatki zaplanowano na poziomie wydatków z roku 2013, biorąc pod uwagę aktualne zadania, które pozostaną niezmienione oraz nowe zadania wynikające z wprowadzonej nowelizacji. Wobec braku podstawy prawnej nie uwzględniono wydatków związanych z finansowaniem od 2014 r. kosztów związanych ze specjalizacją oraz realizacją staży podyplomowych lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych (w 2013 r. na poziomie 835.329.000 zł).

Bilans skutków finansowych dla Funduszu Pracy (porównanie wydatków Funduszu Pracy bez zmian i z wprowadzeniem zmian do ustawy (w tys. zł)

Porównanie na podstawie Planu FP (część A) stanowiącego załącznik nr 6 do ustawy budżetowej na rok 2013

lp.	treść	plan na 2013 r.	Projekt planu na 2014 r. na podstawie 2013 ze zmianą ustawy	Projekt planu na 2015 r. na podstawie 2013 ze zmianą ustawy
1.	2.	3.	4.	5.
od 1 do 9	**Zadania wynikające z ustawy tworzącej fundusz celowy**	**10 803 963,0**	**10 803 963,0**	**10 803 963,0**
1	**Obligatoryjne (poz. w planie finansowym 1-4), z tego:**	**5 589 985,0**	**5 589 985,00**	**5 589 985,00**
2	**Aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu (poz. 5), w tym:**	**4 655 080,0**	**4 541 681,0**	**4 515 202,0**
2.1	koszty związane ze specjalizacją oraz realizacją staży podyplomowych lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych (poz. 5.10)	835 329,0	**0,0**	**0,0**
2.2	dotychczasowe formy zawarte w poz. od 5.1 do 5.21 z wyłączeniem 5.10, w tym:	3 819 751,0	**3 681 681,0**	**3 555 202,0**
2.2.1	nowe formy aktywizacji (szczegóły w tabeli poniżej)	0,0	**500 000,00**	**500 000,00**
2.2.2	zlecanie usług WUP	0,0	**160 000,00**	**160 000,00**
2.2.3	Krajowy Fundusz Szkoleniowy	0,0	**100 000,00**	**200 000,00**
2.2.4	BGK - pożyczki	0,0	**100 000,00**	**100 000,00**
3.	**Wynagrodzenia, składki, dodatki do wynagrodzeń oraz odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (poz. 6), w tym:**	**189 000,0**	**260 835,00**	**287 451,00**
*	- wynagrodzenia i składki pracowników powiatowych urzędów pracy	135 000,00	**206 835,00**	**233 451,00**
4	**Pozostałe zadania** (poz. od 7.1 do 7.13)	**309 898,0**	**317 898,0**	**317 797,0**
5	CIiPKZ badania, opracowania, prognozy, ekspertyzy, analizy, wydawnictwa, konkursy dot. rynku pracy	**0,0**	**32 000,00**	**32 000,00**
6	audyt zewnętrzny w PUP-ach	**0,0**	**1 000,00**	**1 000,00**
7	1 etat do obsługi EURES w MPiPS	**0,0**	**141,00**	**132,00**
8	3 etaty do obsługi KFS w MPiPS	**0,0**	**423,00**	**396,00**
9	**Wydatki inwestycyjne (poz. 8)**	**60 000,0**	**60 000,0**	**60 000,0**

*wynagrodzenia i składki pracowników powiatowych urzędów pracy w przypadku braku zmian w ustawie obowiązują do 31.12.2013 r.

Nowe formy aktywizacji:	500 000,00	w tys. zł
1. Grant na telepracę	150 000,00	
2. Świadczenie aktywizacyjne za zatrudnienie po przerwie związanej z wychowaniem dziecka lub sprawowaniem opieki nad osobą zależną	150 000,00	

3. Dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnieniem bezrobotnego w wieku 50+	90 000,00
4. Refundacja składek na ubezpieczenia społeczne za bezrobotnych do 30. roku życia podejmujących pierwszą pracę	50 000,00
5. Finansowanie kosztów kształcenia bezrobotnych do 30. roku życia (bon)	50 000,00
6. Pokrycie kosztów wynajmu mieszkania, w związku z podjęciem zatrudnienia poza miejscem zamieszkania (bezrobotni do 30. roku życia)	10 000,00

IV. Uwaga dodatkowa

Odnosząc się do kwestii powiatu prowadzącego i powiatu dotującego uprzejmie informuję, że w projekcie założeń zostaną wprowadzone odpowiednie zmiany w tym zakresie. Jednocześnie zastrzegam, że z uwagi na fakt, iż wystąpiłem do starostów i prezydentów miast na prawach powiatu o przedstawienie stanowiska w przedmiotowej kwestii, ostateczny kształt proponowanych rozwiązań zostanie ustalony w trakcie prac nad projektem ustawy, po szczegółowej analizie nadesłanych stanowisk.

Mając na względzie powyższe, będę wdzięczny za przyjęcie przedstawionych wyjaśnień i odstąpienie od zgłoszonych uwag w zakresie w jakim nie zostały uwzględnione.

Z poważaniem

Władysław Kosiniak-Kamysz

MINISTER

Władysław Kosiniak-Kamysz